

راهنمای استانداردهای معلولیت برای آموزش

شروع: معلولیت و آموزش

این منبع برای والدین و مراقبینی است که تازه با معلولیت و سیستم آموزشی استرالیا آشنا می شوند.

این منبع توسط دانش آموزان و جوانان معلول و والدین و مراقبان آنها طراحی شده است.

درباره این منبع

این منبع توسط دولت استرالیا تامین مالی شده است. این برنامه توسط والدین و مراقبان دانش آموزان دارای معلولیت، با کمک کودکان و نوجوانان دارای معلولیت استرالیا (CYDA) و اتحادیه ملی قومیتی معلولیت (NEDA) طراحی شده است.

دولت استرالیا مالکان و متولیان سنتی کشور در سراسر استرالیا را تایید می کند. ما ارتباط مستمر آنها با زمین، آب و جامعه را تصدیق می کنیم. ما به آنها و بزرگان آنها در گذشته و حال احترام می گذاریم. ما به فعالیت های فرهنگی، معنوی و آموزشی مستمر مردم بومی و جزیره نشین تنگه تورس احترام می گذاریم.

یادداشت در مورد زبان

این منبع از زبان اول-شخص استفاده می کند (به عنوان مثال، "دانش آموز دارای معلولیت"). اما این رویکرد برای همه مناسب نیست و بسیاری از مردم زبان اول-هویت را ترجیح می دهند (به عنوان مثال، "دانشجوی معلول").

این که هر شخصی چه هویتی دارد بستگی به خودش دارد. ما شما را تشویق می کنیم که از مردم بپرسید که چه چیزی را ترجیح می دهند. ما همچنین به تاریخ عمیق پشت همه این اصطلاحات اذعان داریم.

ما از "موسسه آموزشی" و "مدرسه یا مرکز" به معنای یکسان در این منبع استفاده می کنیم. هر دو به معنای مکانی است که فرزند شما ممکن است در آن آموزش ببیند.

این منبع برای والدین و مراقبان است. منظور ما از "فرزند شما" هر کودکی که شما مسئول او هستید.

منابع بیشتر

کد QR را اسکن کنید

این بخشی از یک گروه از منابع است. می توانید آنها را در [وب سایت وزارت آموزش دولت استرالیا](#) یا با اسکن کد QR پیدا کنید.

این منبع در Auslan، Easy Read و چندین زبان دیگر نیز موجود است. شما می توانید به آن نسخه ها در [وب سایت وزارت آموزش دولت استرالیا](#) یا با اسکن کد QR دسترسی داشته باشید.

توجه محتوا: این راهنما به تعصب و تبعیض اشاره می کند. نمونه هایی از ایده ها و زبان منفی دارد. برای پشتیبانی می توانید با لایف لاین 13 11 14 تماس بگیرید یا با شماره 0477 13 11 14 پیامک ارسال کنید.

این راهنما برای کیست؟

این راهنما برای شماست اگر شما مسئول یک کودک معلول هستید. شما ممکن است والدین، سرپرست یا مراقب آنها باشید.

این راهنما برای چیست؟

این راهنما برای این است که موارد زیر را شروع کنید:

- یادگیری در مورد حقوق آموزشی فرزندان
- فکر کردن در مورد گزینه های تحصیلی فرزندان

این راهنما چه چیزهایی را پوشش می دهد

این راهنما درباره موارد زیر صحبت می کند:

- معنی معلولیت چیست (ص. ۱)
- رفتارها در مورد معلولیت (ص. ۴)
- گزینه های تحصیلی فرزندان (ص. ۵)
- پس از ثبت نام فرزندان (ص. ۹)
- اهداف برای آموزش فرزندان (ص. ۱۴)
- از کجا حمایت و اطلاعات دریافت کنیم (ص. ۱۴)

معنی معلولیت چیست؟

مانند افراد، معلولیت بسیار متنوع است. مردم نظرات متفاوتی در مورد چیستی آن دارند. ممکن است مطمئن نباشید که آیا تجربیات فرزندان ناتوانی محسوب می شود.

ممکن است معلمان یا پزشکان آنها از کلماتی مانند کلمات زیر استفاده کنند:

- مشکل پزشکی یا بیماری
- نیازها به دسترسی
- نیازها به حمایت بیشتر
- نیازهای ویژه
- توان متفاوت
- نیاز به تعدیلات
- اختلال
- نیاز به تسهیل

همه این عبارات می تواند به معلولیت اشاره کند.

توضیح: زبانی که برای توصیف خود استفاده می کنیم شخصی است و به ما بستگی دارد. اما برخی از کلمات این فهرست تاریخچه دشواری دارند. ما دوباره از آنها در این منبع استفاده نمی کنیم.

کلمه «معلولیت» زمانی استفاده می شود که در مورد حقوق، قوانین، خدمات و حمایت ها صحبت می کنیم.

تعریف: معلولیت

معلولیت یک عبارت بسیار گسترده است و می تواند موارد زیر را شامل شود:

- از دست دادن جزئی یا کلی عملکردهای بدنی یا ذهنی
- از دست دادن جزئی یا کلی یک عضو بدن
- وجود ارگانیزم هایی که باعث بیماری می شوند یا می توانند باعث بیماری شوند (مانند HIV)
- اختلال یادگیری
- اختلال در رفتار، احساسات، قضاوت، یا فرآیندهای فکری.

معلولیت گروه های مختلفی دارد:

شناختی
(مثل سندروم داون، آسیب مغز اکتسابی)

عصبی
(مثل صرع، اوتیسم)

فیزیکی (به عنوان
مثال، آرتروز، فلج
مغزی)

حسی
(مثل نابینایی، مشکل شنوایی)

اجتماعی/عاطفی
(مثل افسردگی، وسواس
اختلال اجباری)

تجربیات فرزند شما ممکن است با بیش از یک دسته از ناتوانی ها مطابقت داشته باشد. همچنین ممکن است بیش از یک بیماری یا ناتوانی داشته باشند.

قانون تبعیض معلولیت استرالیا

همه دانش آموزان دارای معلولیت در استرالیا توسط قانون تبعیض معلولیت ۱۹۹۲ (DDA) و استانداردهای ناتوانی برای آموزش ۲۰۰۵ (DSE) حمایت می شوند. همه ارائه دهندگان آموزش باید از DDA و DSE پیروی کنند.

تعریف: قانون تبعیض معلولیت ۱۹۹۲ (DDA)

DDA قانونی است که در مورد همه در استرالیا اعمال می شود. این قانون از افراد در برابر تبعیض به دلیل معلولیت محافظت می کند.

تعریف: استانداردهای معلولیت برای آموزش ۲۰۰۵ (DSE)

DSE مجموعه ای از قوانین است که تحت DDA قرار می گیرند. آنها تعهدات ارائه دهندگان آموزش را روشن می کنند. DSE به ارائه دهندگان آموزش می گوید که برای حمایت از دانش آموزان معلول چه کاری باید انجام دهند.

دانش آموزان دارای معلولیت وقتی به مراکز زیر می شوند تحت پوشش DSE و DDA هستند:

- پیش دبستانی
- مهدکودک
- مدرسه
- آموزش عالی
- آموزش و پرورش حرفه ای

DSE در حال حاضر مراقبت از کودکان را پوشش نمی دهد، اما دولت استرالیا در حال بررسی چگونگی تغییر این موضوع است.

برای کسب اطلاعات بیشتر، به منبع توضیح استانداردهای معلولیت برای آموزش مراجعه کنید.

رفتارها در مورد معلولیت

فرزند شما باید:

- پذیرفته شود
- شرکت داده شود
- بخشی از جامعه باشد.

با شما نیز باید به همین شکل رفتار شود.

اگر معلولیت برای خانواده شما تازگی دارد، ممکن است هنوز ندانید که در مورد آن چه احساسی داشته باشید. ممکن است احساس نگرانی یا گنجی داشته باشید. اشکالی ندارد که به خودتان اجازه دهید هر آنچه را که نیاز دارید احساس کنید.

اما این نیز ایده خوبی است که سعی کنید موارد زیر را درک کنید:

- چه احساسی می کنید؟
- چرا این طور احساس می کنید؟
- این از کجا می آید؟
- رفتار خود شما در مورد معلولیت چگونه است؟

شما و فرزندان تنها نیستید: در استرالیا ۱ نفر از هر ۵ نفر معلولیت دارد

معلولیت کلمه بدی نیست. این بدان معنا نیست که فرزند شما چیزی کم دارد. هر کودکی با سرعت خودش یاد می گیرد و رشد می کند.

افراد دارای معلولیت با موانعی در جامعه روبرو هستند. موانع چیزهایی هستند که پیوستن به آن را سختتر می کنند.

توجه: مانع چیزی نیست که فرزند شما با خودش بودن ایجاد کند. این چیزی در دنیای اطراف آنهاست که باید آن را تغییر دهیم یا حذف کنیم.

مثلاً:

یک مانع این است: "فرزند من برای برقراری ارتباط به گونه ای که برای او مفید باشد حمایت نمی شود".

مانع این نیست: "فرزند من نمی تواند صحبت کند."

گاهی اوقات افراد اطراف ما ممکن است تصور منفی از ناتوانی داشته باشند. نگرش منفی آنها خوب نیست. نباید باعث شود که شما احساس شرم یا ننگ داشته باشید.

هدف

هر کس نگرش و عقاید متفاوتی در مورد معلولیت دارد. اما ما همیشه برای یک جامعه بهتر کار می کنیم. جامعه ای که به افراد دارای معلولیت احترام می گذارد، شامل آنها می شود و برای آنها ارزش قائل است.

شما باید از مردم انتظار داشته باشید که فرزند شما را بپذیرند و شامل آن شوند. اگر این کار را نکنند، کار اشتباهی انجام می دهند. آنها حتی ممکن است غیرقانونی عمل کنند.

گزینه های آموزشی فرزندان

در استرالیا، فرزند شما در هر مرحله از تحصیل، گزینه های متفاوتی در اختیار دارد. تشخیص اینکه فرزند شما چه گزینه های آموزشی دارد می تواند سخت باشد. مهم است که به یاد داشته باشید:

فرزند شما باید طیف کاملی از گزینه های آموزشی را داشته باشد.

ارائه دهندگان آموزش باید به فرزند شما فرصت های مشابهی را برای ثبت نام در آموزش و پرورش مانند سایر کودکان بدهند. این قانون در استرالیا است.

ارائه دهندگان آموزش نباید فرزند شما را به سمت آموزش خاصی سوق دهند، از جمله مسیر دولتی، مستقل، تخصصی، مبتنی بر دین و غیره.

قبل از ثبت نام فرزندان

در مراحل مختلف سفر تحصیلی فرزندان، باید تصمیم بگیرید که کجا او را ثبت نام کنید. هنگام تصمیم گیری، ممکن است به این موارد فکر کنید:

- محل
- خانواده یا حمایت
- ارزش ها
- امور مالی
- دین یا عقاید
- دسترسی

سایر سوال های مهم عبارتند از:

- آیا فرزند من آنجا ایمن و خوشحال خواهد بود؟
- آیا حمایتی که برای یادگیری به آن نیاز دارد را دریافت خواهد کرد؟
- آیا در جامعه محلی خود ارتباطاتی ایجاد خواهد کرد؟

می توانید در منبع [Milestones and Transitions](#) درباره انتخاب مسیرهای مختلف در آموزش اطلاعات بیشتری کسب کنید.

شروع: معلولیت و آموزش

سیستم آموزش و پرورش استرالیا

سیستم آموزش استرالیا دارای ۴ سطح است:

- آموزش دوران اولیه کودکی
- دبستان
- دبیرستان
- آموزش دانشگاهی

سطوح آموزش

اجباری یا اختیاری	سن کودک	نوع ارائه دهنده آموزش
انتخابی ولی از ۴ سالگی به بعد توصیه می شود	معمولا بین ۳-۵	آموزش سنین اولیه کودکی، برای مثال مهدکودک و پیش دبستانی
اجباری - هر کودکی باید از ۶ سالگی به مدرسه برود	معمولا ۵-۱۲	دبستان
اجباری تا ۱۶، ۱۷ یا ۱۸ سالگی، بستخ به این که در کدام ایالت یا قلمرو زندگی می کنید.	معمولا ۱۲-۱۸	دبیرستان
انتخابی	معمولا ۱۵ سال و بیشتر (می تواند با دبیرستان ترکیب شود)	آموزش دانشگاهی، مثل آموزش و پرورش حرفه ای (از جمله TAFE)، آموزش در محل کار، آموزش عالی (از جمله دانشگاه)

انواع مدارس

استرالیا 2 نوع مدرسه دارد. این ها مدارس دولتی و غیردولتی هستند.

مدارس دولتی توسط دولت های ایالت ها و قلمروها اداره می شوند و معمولاً هزینه ای دریافت نمی کنند.

مدارس غیردولتی توسط سازمان های دیگر اداره می شوند. به عنوان مثال، مدارس مذهبی و مدارس مستقل وجود دارد. این مدارس به طور کلی هزینه دریافت می کنند.

بودجه برای هر مدرسه در دسترس است تا تنظیمات معقولی برای حمایت از دانش آموزان معلول برای پیوستن به آن فراهم کند.

هر دانش آموز دارای معلولیت حق دارد به مدرسه یا مرکز محلی خود برود. برخی از مکان ها فقط برای دانش آموزان معلول باز است. می توانید در مورد این موارد در وب سایت اداره آموزش در ایالت یا قلمرو خود اطلاعات کسب کنید.

پس از ثبت نام فرزندان

پس از ثبت نام در آموزش، باید از فرزند شما برای دسترسی به طیف گسترده ای از گزینه ها حمایت شود. این گزینه ها می تواند شامل کلاس ها، فعالیت ها، دوره ها و گواهینامه های مختلف باشد.

درست مانند همسالان خود، فرزند شما باید بتواند:

برای یک موسسه آموزشی
درخواست دهید، پذیرفته
شوید و در آن ثبت نام کنید

به هر بخش از دوره
آموزشی یا برنامه آنها
بپیوندید

در تجربیات یادگیری
شرکت کنید

در محیطی امن، عاری از
تبعیض، آزار و اذیت و
قربانی شدن بیاموزید

از خدمات پشتیبانی مانند
مشاور مدرسه استفاده کنید

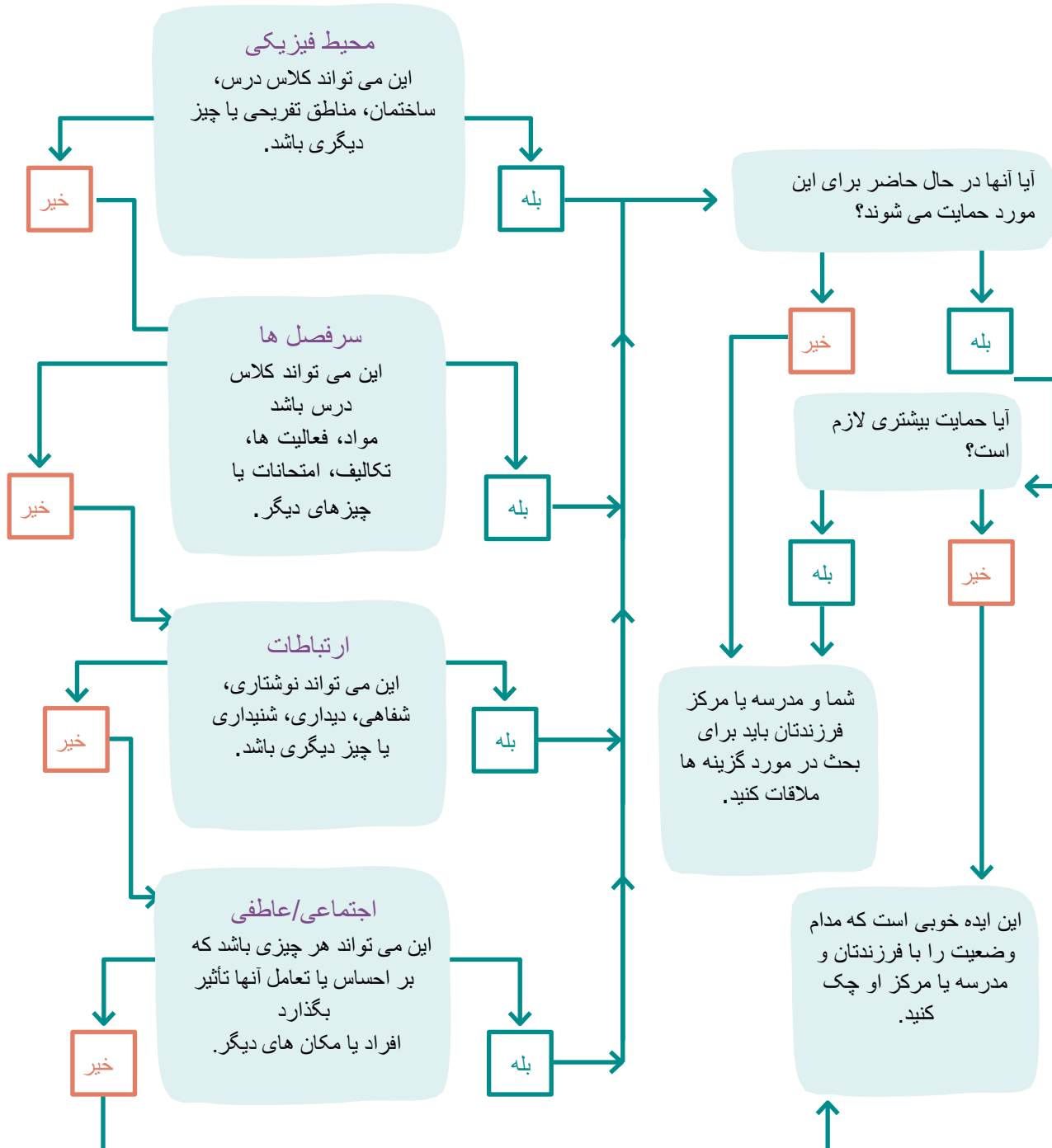
توجه: می توانید در منبع توضیح [استانداردهای ناتوانی در آموزش و پرورش درباره آزار و اذیت و قربانی شدن](#) بیشتر بدانید.

هر دانش آموزی انتخاب ها و فرصت هایی دارد. اینها برای دانش آموزان معلول باید یکسان یا بسیار شبیه باشند. این فقط در مورد یادگیری کلاس درس صدق نمی کند. همچنین مواردی مانند اردوهای مدرسه و بازی در زمان استراحت را پوشش می دهد.

دریافت حمایتی که فرزندان برای پیوستن و یادگیری به آن نیاز دارد

وقتی شروع به فکر کردن در مورد معلولیت و تحصیل می کنید، می توانید از خود بپرسید: آیا فرزند شما در یک یا

چند مورد از این زمینه ها به حمایت نیاز دارد؟

شروع: معلولیت و آموزش

اگر آنها نیاز به حمایت دارند، آیا اکنون آن را دریافت می‌کنند؟ اگر نه، با مدرسه یا مرکز تماس بگیرید و درخواست ملاقات کنید. شما باید بتوانید با هم کار کنید و در مورد گزینه‌های فرزندتان بحث کنید.

آیا آنها برای این کار حمایت می‌شوند اما نیاز بیشتری دارند؟ اگر چنین است، با مدرسه یا مرکز تماس بگیرید تا در مورد پشتیبانی اضافی صحبت کنید.

اگر فرزند شما حمایت مورد نیاز خود را دریافت نمی‌کند، شما این حق را دارید که درخواست تغییرات کنید. به این موارد تعدیل معقول گفته می‌شود. هر کودک دارای معلولیت حق داشتن این موارد را دارد تا بتواند یاد بگیرد و به آن ملحق شود.

تعریف: تعدیلات معقول

تعدیل یک تغییر یا سازگاری است. اینها اقداماتی هستند که به کودکان کمک می‌کنند تا با همسالان خود بیوندند. این می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

- افراد (مثل کارکنان حمایتی)
- لوازم (مثل اسکرین ریپر)
- تغییرات در نحوه انجام کارها (مثل وقفه‌های استراحت)

این نقش ارائه‌دهنده آموزش است که تعدیل‌ها را سازماندهی و تأمین مالی کند، مگر اینکه سختی غیرقابل توجهی بر ارائه‌دهنده تحمیل کند.

آنچه معقول است برای هر مورد متفاوت خواهد بود. اما ارائه دهندگان آموزش باید موارد زیر را در نظر بگیرند:

- شما و فرزندتان چه می خواهید؟
- ناتوانی فرزندتان چه تأثیری بر او می گذارد؟
- این تغییر چگونه بر فرزند شما و توانایی او برای پیوستن و یادگیری تأثیر می گذارد؟
- این تغییر چگونه بر کارکنان و سایر دانش آموزان تأثیر خواهد گذاشت؟
- هزینه ها و مزایای ایجاد تغییر چیست؟
- آیا ارائه دهنده می تواند کمک مالی یا سایر اشکال برای ایجاد تغییر (به عنوان مثال، بودجه دولتی) دریافت کند؟

به طور کلی، ارائه دهندگان آموزش باید تنظیمات معقولی را انجام دهند. تنها زمانی که آنها مجبور نیستند این است که تغییر باعث "مشکل غیرقابل توجیه" شود. این به معنای دشواری است که اجرای آن برای ارائه دهنده بسیار زیاد است.

این به ارائه دهنده بستگی دارد که نشان دهد این تغییر باعث سختی غیرقابل توجیهی می شود. شما مجبور نیستید چیزی را ثابت کنید.

نمونه هایی از تعدیلات معقول عبارتند از:

- استراحت / دستشویی / استراحت میان وعده
- دستیار کلاس درس
- مترجم ناشنوایان (Auslan)
- اجازه معلمان به رفتارهای خاص در کلاس
- مهلت های انعطاف پذیر/ تمدید
- زمان خواندن اضافی
- مسیر تردد شیب دار (ramp)
- یادداشت بردار (note taker)
- حمایت اجتماعی
- صندلی قابل تنظیم.

یا ممکن است فرزندان به چیز دیگری نیاز داشته باشد.

توصیه به والدین و مراقبان

به عنوان والدین یا مراقب کودک دارای معلولیت، باید: موارد زیر در مورد شما رعایت شود:

به دلیل ناتوانی فرزندان با شما متفاوت رفتار نشود

در تصمیماتی که فرزندان را تحت تأثیر قرار می دهد، شرکت کنید

اگر چیزی درست نیست بتوانید شکایت کنید

گزینه هایی در مورد محل تحصیل فرزندان داشته باشید

برای کسب اطلاعات بیشتر، به منبع توضیح استانداردهای معلولیت برای آموزش مراجعه کنید.

اهداف برای آموزش فرزندان

می‌توانید تحصیل فرزندان را به عنوان یک سفر در نظر بگیرید. راه‌های زیادی وجود دارد که آنها ممکن است طی کنند.

اما قبل از اینکه مسیری را انتخاب کنید، ایده خوبی است که به این موارد فکر کنید:

- برای آینده فرزندان چه می‌خواهید
- چه تجربیاتی می‌خواهید آنها در این مسیر داشته باشند.

سوالاتی که باید از خود بپرسید

- برای تحصیل فرزندم چه می‌خواهم؟ (فرزند من از تحصیلش چه می‌خواهد؟)

- موانع (در صورتی که وجود داشته باشند) برای تحقق این چه هستند؟ (آیا رفتارهای منفی وجود دارند؟ آیا الان اوضاع خوب پیش می‌رود؟)

- من از ارائه دهنده آموزش می‌خواهم برای رفع این موانع چه کار کند؟ (آیا ارائه دهنده آموزش در حال وادار کردن من به حرکت در یک مسیر یا به سوی یک گزینه خاص است؟)

- به من چه می‌گویند؟ (آیا با آنچه من در مورد حقوق فرزندم می‌دانم مطابقت دارد؟ آیا ارائه دهنده من را به سمت مسیر یا گزینه خاصی سوق می‌دهد؟)

- چه کسی تصمیم می‌گیرد که فرزند من به چه حمایتی نیاز دارد؟ (آنها چگونه این تصمیم را می‌گیرند؟ آیا من در این تصمیم نقش داشته‌ام؟)

شما باید فرزند خود را در تمام تصمیم‌گیری‌های مربوط به تحصیل او مشارکت دهید. نحوه انجام این کار به سن آنها و نیازها و علایق آنها بستگی دارد.

به یاد داشته باشید:

• فرزندان شما برای تقاضای نیازی به تشخیص DDA یا DSE ندارد. اگر تصور شود که کودکی با معلولیت زندگی می‌کند، می‌توان از DDA و DSE استفاده کرد. • فرزندان شما باید بتوانند مانند همسالان غیر معلول خود در آموزش ثبت نام کنند (اگر سن، موقعیت مکانی و سایر عوامل اجازه می‌دهد). • هر ارائه دهنده آموزش وظیفه دارد از فرزندان شما حمایت کند. آنها باید تمام تلاش معقول را برای به نتیجه رساندن آن انجام دهند. • نیازهای حمایتی فرزندان شما ممکن است برای کارکنان جدید باشد. اما آنها باید گوش کنند، تحقیق کنند، بیاموزند، و چیزهایی را امتحان کنند تا آنچه را که کارآمد است بیابند. این بخشی از نقش آنهاست.	گزینه‌ها نباید به روی فرزندان شما بسته شوند
• فرزندان و نیازهای او را درک می‌کنید. مربیان برای حمایت از فرزندان شما برای یادگیری وجود دارند. شما باید بتوانید با هم کار کنید. • ارائه دهندگان آموزش باید به کودک معلول کمک کنند. این نباید به "سطح" یا "شدت" ناتوانی فرزندان شما بستگی داشته باشد. • منابعی وجود دارد که مربیان می‌توانند از آنها برای رفع نیازهای فرزندان شما استفاده کنند. به عنوان مثال، تجهیزات، برنامه‌های کاربردی، کارگران پشتیبانی، آموزش و غیره. • مسئولیت تأمین مالی و سازماندهی تنظیمات معقول بر عهده ارائه دهنده آموزش است، نه والدین یا مراقب. این درست است مگر اینکه آنها بتوانند نشان دهند • سختی غیر قابل توجه (به تعریف "تعدیلات معقول" در صفحه 11 مراجعه کنید). • لازم نیست همه چیز را در مورد معلولیت فرزندان به یکباره بدانید. با رفتن یاد می‌گیری. نیازهای فرزندان شما ممکن است تغییر کند. همیشه می‌توانید بعداً درخواست پشتیبانی دیگر کنید.	شما نیازی به ارائه همه پاسخ‌ها ندارید

از کجا حمایت و اطلاعات دریافت کنیم

کمک ارتباطات

سرویس ترجمه کتبی و شفاهی	سرویس ملی رله	خدمات ترجمه رایگان
اگر انگلیسی بلد نیستید می توانید کمک کنید. - تلفن: 131 450 - وب سایت: https://www.tisnational.gov.au	اگر به صدا به متن، متن به صدا، Auslan به انگلیسی یا انگلیسی به Auslan نیاز دارید، می توانید کمک کنید. - تلفن: 1300 555 727 (Speak and Listen) • وب سایت: https://www.accesshub.gov.au	آنها می توانند اسناد شخصی کلیدی را ترجمه کنند. برای اطلاع از اینکه چه کسانی می توانند از این سرویس استفاده کنند به وب سایت مراجعه کنید. - تلفن: 1800 962 100 • وب سایت: https://homeaffairs.gov.au

پدر و مادر بودن، مراقب بودن، و حمایت از معلولان

شما باید به محض اینکه فکر می کنید به حمایت نیاز دارید، به دنبال دریافت آن باشید. برای درخواست حمایت لازم نیست در بحران باشید.

- Raising Children Network (<https://www.raisingchildren.net.au>) - مرکز اطلاعات و منابع والدین
- Raising Children Network (<https://www.raisingchildren.net.au/grown-ups/services-support/about-services-support/helplines>) - لیستی از خطوط تلفنی حمایتی برای والدین و مراقبان
- Carer Gateway (<https://www.carergateway.gov.au>) - یک مرکز پشتیبانی برای مراقبین
- Disability Advocacy Network Australia (<https://www.dana.org.au/find-an-advocate>) - فهرستی از سازمان های مدافع
- Disability Australia Hub (<https://www.disabilityaustraliahub.com.au>) - فهرستی از سازمان های معلولیت
- Disability Gateway (<https://www.disabilitygateway.gov.au>) - لینک هایی به خدمات و منابع آموزشی و حمایتی

اطلاعاتی در مورد سیستم آموزشی استرالیا

- <https://immi.homeaffairs.gov.au/settling-in-australia/settle-in-australia/key-settlement-topics/education-and-training>
- وزارت آموزش دولت استرالیا (<https://www.education.gov.au>)
- برنامه ملی بیمه معلولیت (NDIS) (<https://ourguidelines.ndis.gov.au/how-ndis-supports-work-menu/mainstream-and-community-supports/who-supports-work-menu/who-supports-work-menu/school-education>) - NDIS - بودجه حمایت ها و سرویس های معلولیت را تامین می کند

سایر منابع اطلاعات در این سری

- توضیح استانداردهای آموزش برای معلولیت (<https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/information-resources-students-disability-and-their-caregivers>) - یک منبع برای کمک به شما برای یادگیری بیشتر در مورد حقوق فرزندان در آموزش
- نقاط عطف و انتقال (<https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/students/english/milestones>) - منبعی برای کمک به شما در حمایت از فرزندان در مواقع تغییر در آموزش.
- منابعی برای حمایت از شما و فرزندان برای تصمیم گیری و حمایت از نیازهای آنها:
 - آموزش و مراقبت در دوران اولیه کودکی - حمایت از فرزند شما: سالهای اولیه
- <https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/resources/advocating-your-child>
- دبستان - حمایت با و برای فرزندان: دبستان (<https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/students/english/advocating>)
- دبیرستان (و آموزش و پرورش بیشتر) - کار با هم: حرکت در دبیرستان و استانداردهای معلولیت برای آموزش در عمل: برنامه اقدام (<https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/resources/working-together>)
- گام هایی برای مطرح کردن نگرانی ها و حل یک شکایت با مدرسه شما
- - منبعی برای کمک به شما در پیشگیری، پیمایش و رفع نگرانی های مربوط به مدرسه فرزندان

[https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/
information-resources-students-disability-and-their-caregivers](https://www.education.gov.au/disability-standards-education-2005/information-resources-students-disability-and-their-caregivers)